

Lehet, hogy a disztिंगvált (afektáló) irodalmi műveltségben szenvedő megcsóválja a fejét a

VENDÉGLŐS KÖNYV

láltán, de a vendéglősök által közreadott Krúdy-válogatásnak már azért is örülünk, hogy az afektálókat meghökkenti. Néhány recept a múltból, ahogy azt egy-egy Krúdy-novella lejegyzí. S a novellában nemcsak a receptet, hanem a szituációt is megtaláljuk. A kulináris örömök kultuszát, a figurát, aki e kultusz szertartásmestere.

Az ételkészítés avatott leírását az idő szokta irodalomná emelni. Ezt tapasztalja az ember, ha régi ételrecept-gyűjteményeket olvas. Az ételreceptek ugyanis többet képesek megőrizni egy életforma — kultúra — minőségéből, sajátosságáiból, mint középszerű, de különben avatott szerzők történeti, művelődéstörténeti munkái. A Krúdy-elbeszélések ételreceptbetétjei pedig fittyet hánynak az időre. Krúdy mesteri élethelyzetei egyből az örökbe lövik föl a múltó pillanatot. Apor Péter lakodalmi étrendje után a *Vendéglős könyv* olyan, mintha ételreceptjeit a XVIII. század elején írták volna, holott e században jegyezte le őket Krúdy Gyula.